

Fadersvåld

Han spydde sin galla
han var elak mot oss alla
han sa att vi var djävulens avföda allihop
särskilt vi barn
men nu ligger han där i sin grop
och har fortfarande sina garn om mamma
det är det samma
hon saknar honom när han borta är
även om hon var livrädd för honom när
han levde och slog
slog de som visade rädsla för honom
sedan han äntligen dog
och han sin makt förlorade över henne som
en vindpust
då fick hon äntligen lust
att åka ut och träffa folk och prata
men hon är en riktig ragata
för mot mig och min bror
är hon elakare än någon tror
kanske flyttade djävulen in
istället under hennes skinn
han sa ju att vi var djävulens avföda vi barn
kanske var han djävulen själv den karln för han var ju far`n.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren GeBe WaSeKa med Poeter.se id #22965 innehar upphovsrätten